

E sinenzegjärege erënnert sech u seng Kannerzäit zu Koplescht

Esou geschriwen, wéi déi Kopleschter nach viru 60-70 Joer geschwat hunn

- Däl 4 -

Text: Rosch Ecker / Zächnungen: Roger Folmer

Kiermes zu Koplescht

D'Kiermessen an eisen Dierfer gi jo gewéinlech op deem Dag gefeiert, wou d'Duerfkierch ageweit ginn ass oder um Namensdag vum Kierchepatréiner. Dat wier fir Koplescht op Néklosdag. Vläch hunn déi Kopleschter iwer geduecht, am Fréijoer géif et sech méi schéi feiere loossen wéi mëtten am Waunter. De 6. Dezember ass zwar nach ëmmer e spezielle Festdag bliwen, mä huet sech iwer misse mat der Bezächnung als "Kleng Kiermes" zefridde ginn. D'Grouss Kiermes, déi ass op Päschte gefeiert ginn. An 't kaun ä soen, dass viru 60-70 Joer nach "richteg" Kiermes gefeiert ginn ass.

Mat de Virberädunge fir d'Kiermes ass et schon eng Woch viru Päschten ugaangen. D'Mammen hu sech virun allem misse ëm d'lesse këmmeren. Beim Norr oder beim Jos ass d'Fläsch bestault ginn a beim Batty oder beim Donn d'Tuaarten, de "Kraunz" Kuch (Kiermeskuch) an de Bount. Méindes viru Päschten ass de Backs Metty, den Dépositaire vu Mamer, vun Haus zu Haus gaangen an huet d'Commande fir d'Gedréinks opgeholl: gielen a wäisse Limonade, Béier, e puer Fläsche Wäin an d'Kiermesdrëpp. Déi Zäit sinn et der net vill zu Koplescht ginn, déi eng Wäireserve am Keller ge-

hat hätten. An der Kiermeswoch ass och d'Kiermesbotz gemaach ginn, am Haus a runderëm, woubäi jidderän huet misse upaken. Fir d'Kiermes ass esouguer geleeëntlech dat änt oder dat anert Zëmmer nei ugestrach oder tapezéiert ginn. A wann d'Fassad huet misse frësch gewäisst ginn, dann ass dat och fir d'Kiermes gemaach ginn. An no all deene Virberädinguarbechten wuar dann alles prett, an d'Kiermes kount kommen.

Op Päschtsoundeg, mueres schon zimlech fréi, ass d'Musék duerch d'Duerf gezunn an huet den Hämmelesmarsch gespillt. Virun all Haus stungen d'Lëtt op der Dir a gewéinlech wuar et äänt vun de Kanner - määschters dat jéngst - dat d'Suen huet d'ärfen an

*Hämmelesmarsch zu Koplescht (ëm 1935) .....
Kollektioun Marie-Thérèse Scholtes*

..... an um Briddel (1960)
 Kollektioun Bert Reinard

d'Bleche Béchs stiechen, mat deeër de Schmitze Jemp vun Haus zu Haus gaangen ass a matt dem Merci vun der Musék jidderengem eng schéi Kiermes gewéinscht huet. Op méi wéi enger Plaz ass et fir d'Musikaanten och nach d'Kiermesdrëpp ginn. Déi sëllegen Drëppen waren dann iewer should drunn, dass op ämol net méi grad all Nout vum Hämmelsmarsch esou präzis getraff ginn ass, wéi et hätt misse sinn. Mä ägal, elo wuar d'Kiermes agelaut, oder villméi ageblosen, a jidderä kouw esou lues a Kiermesstëmmung.

Deemools ass nach an all Haus gefeiert ginn, an och d'Famill vun auswäerts ass op d'Kiermes geruff ginn. Déi Kiermesgäscht koume gewéinlech no der Houmass un, an zwar mam Bus. Privatautoen sinn et déi éischt Joeren nom Krich nach esou gutt ewéi keng ginn, an duerfir sinn déi Deeg Extrabusse gefuer.

De Kiermesmenu wuar bal an all Haus deeselwéchten. Mä dien hat et a sech. Ugefaangen huet dat Gaunzt mat enger schéiner Raundfläaschzopp, op deeër än d'Fettäe gesinn huet schwammen. (Vun ze héige Cholesterolwäerter hat dun nach kën e Pippcheswiirtchen héieren.) No der Zopp koum d'Paschtéit, an da wuar et Zäit, fir eng kleng Paus anzeleeën, fir dass d'Monnie hir Zigrett kounte fëmmen. (Un Nikotin a Longekriibs

huet kä geduecht.) Als Hauptplat dann e Kaulefsbrod mat deem néidegen Ëmgeréits. Mä da koum dat, wat fir vill dat Bescht um Kiermesiesse wuar: d'Kiermesham! Eng Ham vum ägene Schwäin, déi och doheem agesoulpert an dann an der Haushäascht geräät gi wuar. Esou eng Kiermesham, an Tranche geschnidden, mat Péterséilech an e puer Cornichongen garnéiert op engem grouse Plättel mëtten um schéi gedeckte Kiermesdësch! Dat ass en Erënnungsbild, dat engem all Kéier näs d'Waasser am Monn zesummeläfe léisst. Bei deeër Ham ass eng Zalot - natierlech aus dem

ägene Guart - zervéiert ginn, an da kounten och déi, déi virdu gesot haben, si hätten iewer elo scho bal genuch, net widderstouen, an 't huet kën hinne brächten ze fléiwen. A wann dann déi Ham gelueft ginn ass - all Joer huet doudsécher ä vun de Gäscht gesot, e bessert Stéck Ham hätt hien nach ni giess - da wuar d'Hausmääschesch wéi am Siwenten Himmel. Et koum iewer och alt vir, dass "eppes un der Ham wuar", oder dass et gehäascht huet, si hätt e bëssen " e Schmecksert". Dat wuar dann eng richtig Katastroph, an dovun ass nach Joeren duerno geschwat ginn.

Als Dessert sinn et Wäffelcher mat Äer-crème ginn, a wien dann nach Plaz am Mo hat, dien huet och nach e Stéck Bount kritt. Deen huet äis Kanner wéinst de fuaarwege Marzipansrousen an deene kleng gellen a sëlwer Bëmmelcher uewen drop am beschte geschmaacht. Fir déi Grouss huet de schwuarze Kaffi mat der Drëpp natierlech net däerfe fehlen.

Mat deem Geschéck wuar et dann esou véier Auer ginn an 't wuar Zäit, fir de Concert vun der Kopleschter Musék lauschten ze gouen a fir en Tour "iwwert d'Kiermes" ze maachen. Fir deen Tour hate mer Kiermesgeld kritt, an dann hu mer gesot kritt: " A maacht, dass der no zing Minutten net schonn alles